

Από τον Χρήστο Ιωάννου

Words and Thoughts

Λίγες σκέψεις για τις «Πέντε στάσεις» του Μάκη Τσίτα

26/03/2020

Κάντε Share

Το βιβλίο ήρθε στα χέρια μου την αρχή της περιόδου του «Μένουμε Σπίτι» και θα έλεγε κανείς ότι ήταν το ιδανικό timing για να διαβάσεις ένα καινούριο έργο όσο βρίσκεσαι σπίτι και βιώνεις, όπως όλοι, αυτή την νέα κατάσταση.

Οι «Πέντε στάσεις» είναι μία νουβέλα (75 σελίδων) όπου το κεντρικό πρόσωπο είναι η Τασούλα και μας διηγείται μέσω της χρήσης του μονολόγου την ζωή της με σημείο κλειδί της ιστορίας την γνωριμία της με τον Θεόφιλο τον οποίο παντρεύτηκε, έκανε δύο παιδιά και τον συνόδευσε σε όλη του την ζωή, αφηφώντας κάθε προσωπικό κόστος και θυσία.

Η Τασούλα πέρασε των παθών της τον τάραχο, μα κρατήθηκε όρθια. Προχώρησε με κουράγιο, πείσμα, αλλά και με τη διαρκή έγνοια για το «τι θα πει ο κόσμος». Κι ενώ θα μπορούσε να έχει μια καλύτερη ζωή, τη στερήθηκε όπως διαβάζουμε στο οπισθόφυλλο του βιβλίου.

Προσωπικά θα ήθελα να αναφερθώ σε κάποια στοιχεία που ξεχώρισα. Πρώτον, η πρωτοπρόσωπη αφήγηση που επιλέγει εδώ ο συγγραφέας κάνει την ηρωίδα ένα πρόσωπο οικείο στον αναγνώστη. Όση ώρα μου πήρε για να ολοκληρώσω την ανάγνωση του, ένιωθα ότι είχα συναντήσει τυχαία την Τασούλα σε κάποια στάση λεωφορείου και καθώς περιμέναμε το δρομολόγιο μας, είχαμε αρχίσει την κουβέντα και εκείνη μου διηγήθηκε όλη αυτή την ιστορία που υπάρχει μέσα στο έργο. Αυτή την αίσθηση μου προκάλεσε το συγκεκριμένο βιβλίο.

Είναι αυτό που λένε πολλοί και ίσως σας έχει συμβεί και σε εσάς. Ανοίγεις πιο εύκολα σε κάποιον άγνωστο που συναντάς τυχαία γιατί ξέρεις ότι δεν γνωρίζει το παρελθόν σου, δεν συνδέεται με σένα οπότε δεν θα έχει προκατάληψη προς το πρόσωπο σου και έτσι απλά θα κάτσει να ακούσει την ιστορία σου για όση ώρα κουβεντιάζετε. Δεν θα σε κρίνει εξ αρχής και θα λάβει ως δεδομένα μόνο όσο μοιραστείς εσύ μαζί του μέχρι να χωρίσουν οι δρόμοι σας, με αποτέλεσμα να νιώσεις καλύτερα, να τα «βγάλεις από μέσα σου» και να συνεχίσεις χωρίς να σκεφτείς περαιτέρω τα πράγματα. Και εδώ αυτό είναι ένα συν του βιβλίου που πιστεύω ότι πρέπει να πιστωθεί ξεκάθαρα στον δημιουργό του.

Παράλληλα, θα σταθώ και στο γεγονός ότι η ζωή αυτής της γυναίκας μπορεί να μοιάζει παλαιών εποχών, όμως αν αναλογιστεί κανείς χρονικά πού τοποθετείται, θα καταλάβει ότι δεν είναι τόσο μακρινή από το σήμερα. Τέτοιες σχέσεις όπου μία γυναίκα θυσιάζει τα πάντα, έχοντας ένα άντρα όπου, όχι μόνο δεν την στηρίζει πουθενά, αλλά γίνεται και βίαιος υπήρχαν και πιθανώς υπάρχουν ακόμα, μπορεί να ζείτε ή να επηρεάζετε εσείς ή κάποιο κοντινό σας πρόσωπο. Οφείλουμε αν γνωρίζουμε μία τέτοια ιστορία να προσφέρουμε όποια βοήθεια πρακτική ή ψυχολογική μπορούμε σε αυτό το άτομο.

Επιπλέον, ο Μάκης Τσίτας έχει χτίσει τον χαρακτήρα της Τασούλας εξαιρετικά τόσο σε χρονικό και τοπικό επίπεδο όσο και σε γλωσσολογικό όντας μία γυναίκα προερχόμενη από ένα χωριό της επαρχίας της Β. Ελλάδας που πέρασε τριάντα χρόνια μένοντας στην Θεσσαλονίκη με τα χαρακτηριστικά «με» και «σε» στον λόγο της που δίνουν άλλη αίσθηση στον μονόλογο της.

Τέλος, θα ήθελα να σας προτείνω να περάσετε ένα μεσημέρι ή ένα απόγευμα σας διαβάζοντας τις «Πέντε στάσεις», θα ξεφύγετε πραγματικά από την κατάσταση εγκλεισμού που βρισκόμαστε όλοι εντός των σπιτιών μας, γιατί θα σας δώσει την αίσθηση ότι μιλήσατε με κάποιον έξω από όλα αυτά, οπότε πάρτε τον καφέ σας και αφήστε την Τασούλα να σας «μιλά».

Μέχρι το επόμενο κείμενο, αφήστε τις σκέψεις να γίνουν λέξεις και τούμπαλιν... μένοντας σπίτι.

Ατάκες που ξεχώρισαν:

«Τι να αισθάνομαι, μωρή χαζοβιόλα;» λέει. «Σ' αγάπησα πολύ, σε λάτρεψα. Κι ακόμη σε λατρεύω».

«Καλέ» λέω «με λάτρεψες και πέρασα τόσα! Που κι αν δεν με λάτρευες;»

Χρήστος Ιωάννου

Κάντε Share

